

ningen under nr. 1 kun omfatter nødvendige nedskrivninger, og i nr. 3 benyttes den fælles nordiske betegnelse „opskrivningsfond“. Anvendelsen af opskrivningsbeløb til de under 1-2 nævnte formål kræver ikke, at beløbet forud er henlagt til den under 3 nævnte opskrivningsfond. Herudover bemærkes dog, at overgangsreglen i § 170, stk. 5, 2. pkt., tillader en tidsbegrænset og speciel anvendelse af opskrivningsbeløbet.

Om anvendelsen af de ved opskrivning af anlægsværdier indvundne beløb skal der ifølge udkastets § 105, nr. 8, eventuelt i en note til den pågældende aktivpost, gives oplysning i regnskabet.

I tilslutning til reglerne om opskrivning i stk. 4 er der i *stk. 5* givet en særlig adgang til opskrivning af de i seneste status nedskrevne fordringer, for så vidt de har karakter af anlægsaktiver, f. eks. langfristede kreditter til politisk ustabile lande.

Til § 101.

(AL 1930 § 42, stk. 2, 6 og 7, 1964-udkastet § 79, stk. 5-7 og 9-10, og bemærkningerne hertil s. 182).

Stk. 1. Egne aktier må efter forslaget § 48 kun erhverves i visse undtagelsestilfælde, jfr. bemærkningerne foran til § 48. I de tilfælde, hvor erhvervelse lovligt kan finde sted, har der været nordisk enighed om, at de pågældende aktier som hovedregel skal optages som aktiver uden værdi (med angivelse inden for linien af deres pålydende). Denne regel fraviges dog for så vidt angår egne aktier, der lovligt er erhvervet inden for de to sidste regnskabsår, jfr. herved afviklingsfristen i § 48, stk. 2, i hvilket fald de kan optages i status, dog højst til anskaffelsesprisen.

Stk. 2. For de af et moderselskab ejede aktier eller anpartar i et datterselskab gælder de for anlægsaktiver i § 100 foreskrevne vurderingsregler, men i det omfang, datterselskabet samtidig måtte eje aktier i moderselskabet, skal der efter stk. 2 ved vurderingen bortses fra værdien af datterselskabets aktier i moderselskabet, d.v.s. at de betragtes som aktiver uden værdi.

Stk. 3. Bestemmelsen er med visse redaktionelle ændringer i overensstemmelse med selskabsretlig praksis, bortset fra at den foreskrevne afskrivning — på fællesnordisk basis — er fastsat til mindst ti pct. årligt.

Stk. 4 og 6. Med forbillede i gældende norsk og svensk ret har man i stk. 4 tilladt en aktivisering af visse tidligere afholdte „organisationsomkostninger m. v.“, for så vidt de repræsenterer en væsentlig og varig værdi for selskabet. Omkostninger, som vedrører selve stiftelsen af selskabet, d.v.s. etableringen af

den juridiske form for økonomisk virksomhed, som aktieselskabet indebærer, kan ikke aktiviseres, og det samme gælder omkostninger i forbindelse med aktiekapitalforhøjelse — se udtrykkeligt forslaget stk. 6. De omkostninger, som omfattes af stk. 4, er sådanne udgifter, som er forbundet med en opbygning eller udvidelse af selskabets tekniske og kommercielle organisation.

Stk. 5. Bestemmelsen lovfæster den i regnskabstori og -praksis anerkendte fremgangsmåde, hvorefter provision og andre ved optagelsen af lånet afholdte direkte omkostninger samt det ved udstedelse af sådanne obligationer til underkurs konstaterede kurstab kan optages som et aktiv, der skal afskrives med årlige beløb, beregnet således at posten er fuldt nedskrevet ved lånets forfaldstid.

Stk. 7. Bestemmelsen opretholder — i modsætning til de øvrige nordiske udkast — den traditionelle adgang til at optage børsnoterede værdipapirer til den ved regnskabsårets slutning senest noterede køberkurs, jfr. banklovens § 13, stk. 2.

Stk. 8. Bestemmelsen tillader ved vurderingen af igangværende arbejder for fremmed regning, at der foretages en vurdering, som dækker ikke blot de faste og variable omkostninger, men også efter et forsigtigt skøn en forholdsmæssig del af avancen. I modsat fald vil selskabet kunne komme i den situation, at hele driftsresultatet af et større arbejde må henføres til det regnskabsår, hvori afregningen sker. I øvrigt henvises til forslaget § 105, nr. 12, der kræver supplerende oplysninger om den foretagne vurdering.

Til § 102.

(1964-udkastet § 78 og bemærkningerne s. 181, samt § 79, stk. 11, og bemærkningerne hertil s. 182-183).

Forslaget § 102 er udarbejdet på grundlag af et af de til de nordiske udvalg knyttede eksperter i regnskabsvæsen udarbejdet forslag og følger de retningslinier, der er fulgt i nyere udenlandsk lovgivning i retning af at lovfæste mere specificerede forskrifter, som allerede har præget udviklingen i praksis. Det bemærkes herved, at EF's forslag til „4. direktiv“ om harmonisering af aktieselskabsretten indeholder en egentlig skemaoplyst.

Inden for aktivposterne i hovedgruppen A kræves en opdeling af undergrupperne: Omsætningsaktiver og anlægsaktiver, som en særlig undergruppe krav på aktieindskud og egne aktier. Rækkefølgen af de enkelte aktivposter er opstillet således, at der begyndes med de mest likvide aktiver og sluttes med de varigste investeringer.

Til enkelte af aktivposterne skal bemærkes følgende: